

Πνευματικὴ Οἰκοδομὴ

■ «Ἡ δύναμη τοῦ ἀγγίγματος ἄνωθεν»

Ὁ Χριστὸς εὐλογεῖ τὰ παιδιά *

«...τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ»

(Μάρκ. ι' 14)

Ἡ πῖο ἐγκάρδια εὐχὴ τῶν μητέρων εἶναι τὰ παιδιά τους νὰ μποροῦν ν' ἀγγίξουν τὸν Χριστό.

Κι ἀφοῦ ὁ Ἱερέας ἐκπροσωπεῖ τὸν Χριστό, οἱ μητέρες φέρνουν τὰ παιδιά τους στὴν Ἐκκλησία ὄχι μόνο γιὰ νὰ προσευχηθοῦν, ἀλλὰ καὶ νὰ τὰ ἀγγίξει ὁ Ἱερέας. **Κι** ὄχι μόνο τὰ ἄρρωστα, ἀλλὰ καὶ τὰ ὑγιή.

Σὲ μερικοὺς ἀμερικανοὺς αὐτὸ μπορεῖ νὰ τοὺς φαίνεται περιέργο, νεωτερισμός. **Ἄ**λλὰ δὲν εἶναι οὔτε περιέργο ἔθιμο οὔτε νεωτερισμός. Τὸ ἴδιο γινόταν καὶ στὰ χρόνια τοῦ Χριστοῦ. **«Καὶ** προσέφερον αὐτῷ παιδιά, ἵνα αὐτῶν ἄψηται» (Μάρκ. ι' 13).

Οἱ Ἀπόστολοι τότε δὲν ἤξεραν τίποτα γιὰ τὴν δύναμη τοῦ ἀγγίγματος «ἄνωθεν», καὶ γι' αὐτὸ «ἐπετίμων τοῖς προσφέρουσιν» (Μάρκ. ι' 13). **Ν**όμιζαν πὼς μόνο οἱ ἐνήλικες καὶ οἱ ἄρρωστοι πρέπει νὰ πλησιάζουν τὸν Χριστό, τὸν Κύριό τους. **Ἄ**λλὰ, «ιδὼν ὁ Ἰησοῦς ἠγανάκτησε καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ἄφετε τὰ παιδιά ἔρχεσθε πρὸς με καὶ μὴ κωλύετε αὐτά· τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ» (Μάρκ. ι' 14).

Καὶ μετὰ πρόσθεσε τὰ φοβερὰ αὐτὰ λόγια: «ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅς ἐάν μὴ δέξηται τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ὡς παιδίον, οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς Αὐτήν» (Μάρκ. ι' 15).

Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀλήθεια, διότι ἓνα κανονικὸ καὶ συνηθισμένο

παιδι δέχεται τὸν λόγο τοῦ Εὐαγγελίου μὲ πίστη, μὲ ἀπλό-
τητα καὶ ὑπακοή, χωρὶς ἀμφιβολία, ἔπαρση ἢ ἐπιφύλαξη.

Ὁ Κύριος εἶπε ἐπίσης καὶ τὰ συγκλονιστικὰ αὐτὰ λόγια:
«ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ στραφῆτε καὶ γένησθε ὡς τὰ παι-
δία, οὐ μὴ εἰσέλθητε εἰς τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν» (Ματθ.
17'3).

**Τὸ παιδί λοιπὸν εἶναι τὸ ιδεῶδες. Ποτὲ πρὶν στὴν ἱστο-
ρία τοῦ ἀνθρώπου δὲν εἶχε πεῖ κάποιος σοφὸς τέτοια λό-
για. Καὶ μάλιστα μὲ τέτοια ἔμφαση!**

Κι ἀφοῦ ὁ Χριστὸς ἔκανε τὶς συγκλονιστικὲς αὐτὲς δηλώ-
σεις γιὰ τὶς προϋποθέσεις τῆς Βασιλείας Του, «ἐναγκαλι-
σάμενος αὐτὰ (τὰ παιδιά) κατηλόγει τιθεὶς τὰς χεῖρας ἐπ'
αὐτὰ» (Μάρκ. 1'16).

Στὸν Βίο τοῦ Ἁγίου Ἰγνατίου Ἀντιοχείας ἀναφέρεται, ὅτι
ἀνάμεσα στὰ παιδιά αὐτὰ ἦταν κι ὁ Ἅγιος. Ὁ Ἰησοῦς τὸν
πῆρε καὶ τὸν εὐλόγησε μὲ ιδιαίτερη ἀγάπη, προβλέποντας
πὺς ὁ Ἰγνάτιος ἀργότερα θὰ γινόταν Μάρτυρας γιὰ χάρι
Του, κατὰ τοὺς διωγμοὺς τοῦ αὐτοκράτορος Τραϊανοῦ.

(*) Ἁγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς, Πάτερ ἡμῶν, μετάφρασις-ἐπιμέλεια-
ἔκδοσις Πέτρος Μπότσης, σελ. 87, 90, Ἀθήνα 2003. Ἐπιμέλ. ἡμετ.